

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 51

Presidència de l'Honorable Sr. Fèlix Fernández i Terrés

Sessió celebrada dia 10 de maig del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1411/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió amb el president del Tribunal Suprem (I). 676
 - 2) **RGE núm. 1412/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regals d'empresaris. 678
 - 3) **RGE núm. 1413/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió amb el president del Tribunal Suprem (II). 674
 - 4) **RGE núm. 1414/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió amb el president del Tribunal Suprem (III). 674
 - 5) **RGE núm. 1415/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió amb el president del Tribunal Suprem (IV). 676
 - 6) **RGE núm. 1416/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió el president del Tribunal Suprem (V). 676
-
-

- 7) **RGE núm. 1417/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió el president del Tribunal Suprem (VI). 676
- 8) **RGE núm. 1418/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a altres iots per a ús del president. 678
- 9) **RGE núm. 1566/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a celebració de la Diada de les Illes Balears. 679
- 10) **RGE núm. 1568/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a denúncia per la crema de màquines. 680
- 11) **RGE núm. 1569/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a sentències del Tribunal Superior de Justícia. 681
- 12) **RGE núm. 1570/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a comportaments radicals violents. 683
- 13) **RGE núm. 2305/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a declaracions del president del Govern sobre l'actuació professional d'un advocat. 685

EL SR. PRESIDENT:

En primer lugar solicitaría si hay substitutiones.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Sr. Presidente, Miguel Gascón sustituye a Francina Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, Sr. President, Miquel Ramon substitueix Miquel Rosselló.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. ¿Alguna más?

Pues en primer lugar dar la bienvenida al conseller de Turismo, Sr. Flaquer, y portavoz del Gobierno, y por tanto pasaríamos a las preguntas 1411... Sr. Diéguez, había dicho la anterior...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sr. Presidente. Querría agrupar algunas preguntas para facilitar la...

EL SR. PRESIDENT:

Si nos dice...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, quería agruparlas en tres bloques. En primer lugar, la 1413 y la 1414.

EL SR. PRESIDENT:

Un momento, un momento. 1413...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Y 1414. En un segundo bloque 1411, 1415, 1416, y 1417, y en un tercero 1412 y 1418, y solicito también, Sr. Presidente, pues una mayor flexibilidad en el tiempo, aunque no creo que sea necesario, normalmente, agotar el que corresponda, teniendo en cuenta la agrupación de distintas preguntas.

EL SR. PRESIDENT:

Un momento, Sr. Diéguez.

3) Pregunta RGE núm. 1413/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió amb el president del Tribunal Suprem (II).

4) Pregunta RGE núm. 1414/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió amb el president del Tribunal Suprem (III).

Por tanto, Sr. Diéguez, pasaríamos al primer bloque, las preguntas 1413 y 1414. Tiene usted la palabra.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Primero que nada quiero constatar que nuestro grupo está profundamente molesto

porque cuando planteamos estas preguntas, ya la primera vez que planteamos estas preguntas tuvimos que estar esperando del Gobierno una vez, otra vez y otra vez a que se celebrara una comisión para que tuviera lugar, y en esta segunda ocasión en que tras la falta de respuesta la primera vez que hicimos las preguntas, la segunda vez que las solicitamos también se ha estado escurriendo el bulto, como se dice vulgarmente, por parte del Gobierno para no asistir a esta reunión. Incluso vimos como la última semana la Sra. Estaràs dijo que no podía asistir cuando hemos visto claramente que ella no tenía previsto asistir sino enviar a otro conseller, mientras que la Sra. Estaràs estaba por los pasillos de esta parlamento en los momentos en que duraba esta comisión de Asuntos Institucionales.

Ahora por fin vemos que viene el Sr. Conseller de Turismo, le hemos dado las gracias por venir y nos damos cuenta de que este tema para el Gobierno es un tema de turismo, por lo visto, también. Entonces teniendo en cuenta estas circunstancias, estos antecedentes, pasamos a estas primeras preguntas, a las dos primeras preguntas, la 1413 y la 1414, que son preguntas que van referidas al carácter de la reunión, si la reunión que tuvo lugar entre el presidente del Tribunal Supremo y el Sr. Matas fue una reunión oficial o de amistad, y sobre si asistieron algunas personas más al yate... En las preguntas se habrá podido dar cuenta el Sr. Conseller, sin duda, que pone yate Patricia, que esto creo que es una jugada del corrector de Microsoft. Se refiere al yate Patrino, que como bien sabe es el yate de uno de los más distinguidos hoteleros de las Islas Baleares, que sin duda el conseller conoce bien.

Entonces por esto las primeras preguntas son acerca de ese carácter de la reunión, y tenemos que preguntar, Sr. Conseller, si la reunión es producto de una relación de carácter de amistad y si se compartió con alguien más la navegación en el yate el día 8 de octubre de 2005.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diéguez. Sr. Flaquer, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc voldria matisar al diputat que ha intervingut en el sentit que la meva compareixença aquí no és com a conseller de Turisme, sinó com a portaveu del Govern i, per tant, entenc que no ha de considerar o fer les consideracions que ha fet a la seva primera intervenció respecte al fet que s'està desviant aquest tema cap a un assumpte de la Conselleria de Turisme. Està parlant, en aquest cas, el portaveu del Govern.

També m'agradaria matisar, perquè crec que és oportú fer-ho, que estam parlant d'unes iniciatives parlamentàries, les que vostè comenta, que varen ser registrades per primera vegada en aquesta cambra a final del mes d'octubre de l'any passat, si no ho record malament dia 24 d'octubre, que varen seguir la seva tramitació, com no pot ser d'altra manera, i que han rebut una resposta parlamentària en seu parlamentària, en aquesta mateixa comissió, dia 22 de febrer, és a dir, escassament tres mesos després que varen ser formulades per vostè. Li he de dir que si es té en compte que entre l'octubre i el febrer hi ha una

interrupció del període de sessions d'aquest parlament, que a més hi ha la tramitació d'un projecte de llei molt important i que vostè coneix perfectament, que cobreix pràcticament totes les sessions d'aquesta cambra, com és el projecte de llei de pressuposts, jo crec que estam davant d'una tramitació bastant normal, que entra dins el que és el calendari normal de tramitació de les iniciatives parlamentàries i, per tant, en cap cas no es pot parlar d'obstaculització ni de paralització per part del Govern, que torna a comparèixer, torna a comparèixer avui aquí tan sols dos mesos, després que fossin contestades totes aquestes preguntes a una comissió per part de la vicepresidenta, per contestar-li el mateix, Sr. Diéguez.

Dia 8 d'octubre, que és el dia que a vostè li interessa en concret, el president de les Illes Balears va desplegar, essent dissabte, una activitat oficial jo crec que també intensa. A les 10,30 va tenir una entrevista amb la COPE, en el programa *Al sur de la semana* de Rafael Sánchez. L'horabaixa a les 5 va ser a Sóller a un partit de futbol entre el Club Esportiu Sóller i el Reial Mallorca, i després d'aquest partit es va traslladar cap a Sineu, on s'estava celebrant la trobada de Cultura Popular. Més enllà d'aquests tres actes oficials tota la resta ja li va respondre la vicepresident i jo li reitero que forma part de la seva vida privada i, per tant, no som jo aquí ni crec que el Govern tenguí obligació de donar explicacions del que fa i del que deixa de fer el president del Govern dins la seva vida privada, que esperem tots ser capaços de respectar-la.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Diéguez, para réplica...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Creo que es conveniente aclarar, porque siempre es bueno que los temas reglamentarios sean evidentes y claros para todos, que el portavoz del Gobierno no tiene ninguna relevancia parlamentaria, es decir, la figura del portavoz del Gobierno ni siquiera sale en el Reglamento del Parlamento. Es decir, no puede venir un miembro del Gobierno como portavoz, que puede ser portavoz del Gobierno y puede ser campeón de lanzamiento de disco, pero ni una cosa ni otra tienen relevancia parlamentaria. O sea, usted está aquí porque es conseller de Turismo; si no fuera conseller de Turismo no podría estar sentado ahí. El portavoz del Gobierno como tal no tiene relevancia parlamentaria. En fin, creo que es bueno hacer un poco de pedagogía reglamentaria.

Y siguiendo con la misma pedagogía debo decirle, Sr. Conseller, que no es cierto el trámite que dice usted de estas preguntas. Estas preguntas llegaron a comisión ¿sabe por qué?, porque consumieron el plazo reglamentario sin ser respondidas como preguntas escritas. Se presentaron como preguntas escritas *in illo tempore*, consumieron el plazo reglamentario y después de consumir el plazo reglamentario pasaron a ser preguntas orales en comisión, y siendo preguntas orales en comisión se tuvieron que convocar no sé si fueron dos o tres comisiones, una protesta ante la Mesa del Parlamento, que se la puedo leer también, la tengo aquí, por las continuas dilaciones que había, y cuando llegó el momento no se dio

respuesta. Se han tenido que volver a presentar, ha habido dos comisiones en las que se han planteado; a una primera comisión no quiso venir la Sra. Estaràs y a la segunda comisión tampoco, y a la tercera viene usted. Quiero decir que si eso es un trámite normal, pues bueno, puede ser un trámite normal en una..., ¡qué sé yo!, en un país sudamericano en la época dorada de las dictaduras o algo así, pero en un sistema reglamentario y ordenado no es normal que un diputado tenga que agotar el plazo de respuesta por escrito sin que se la den, tenga que ir de forma forzada a una comisión y se hayan suspendido..., creo que si no son cuatro son cinco comisiones sin que se haya dado respuesta a estas preguntas.

Pero, en fin, usted viene y lo que nos dice es que esto, la reunión que hubo entre el presidente del Supremo y el Sr. Matas, es una reunión propia de la amistad entre ellos y de su vida privada. Bien, me parece bien, me parece bien. Ya le dije en su momento que las cosas de la vida privada a veces pueden tener una relevancia pública también en su momento. El Sr. Matas desde luego tiene derecho a tener los amigos que quiera y no voy a ser yo quien le critique por tener los amigos que desee, y si el presidente del Tribunal Supremo es su amigo, pues..., no sé si felicitarle o no pero, en fin, es un hecho que tenemos que constatar, que tenemos que constatar y que nos va a servir para lo siguiente, porque el presidente del Tribunal Supremo, si bien el Sr. Matas no tienen ningún problema en reunirse con él, en principio, el presidente del Tribunal Supremo sí que lo tiene, porque el presidente del Tribunal Supremo tiene asuntos en su tribunal que afectan al Sr. Matas, y cuando tiene asuntos en su tribunal que afectan al Sr. Matas tienen la obligación legal de ser cuidadoso y cuidar con quien se reúne y con quien mantiene amistades, y según con quien mantenga amistades lo tiene que poner de relieve en el tribunal.

Entre otras cosas en esas fechas estaban tomándose decisiones en el Tribunal Supremo importantes con respecto a un asunto que es el famoso asunto BÍTEL, y ese asunto el Sr. Matas manifestó a un juzgado en un momento determinado que le afectaba personalmente y solicitó incluso que se suspendiera la tramitación del asunto porque le afectaba personalmente. Entonces quiero decir yo que él mismo lo dijo y solicitó a la suspensión del asunto porque le afectaba personalmente, y el presidente del Tribunal Supremo no puede reunirse con una persona a la que le afecta un determinado asunto y que lo tiene bajo su égida de una u otra manera, lo cual nos hará pensar si tenemos que dirigirnos al Consejo General del Poder Judicial para poner de relieve estas circunstancias.

En definitiva, ya digo, sin entrar en más cuestiones acerca de esta cuestión, simplemente nos gusta que quede claro que existe una relación de amistad entre estas dos personas y eso es lo que sacamos en conclusión de esta primera pregunta.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diéguez. Sr. Conseller, para contraréplica.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vostè mateix és el que diu que aquests fets dels quals vostè parla es produeixen dia 8 d'octubre. Per tant les tramitacions que vostè pogués fer d'aquestes preguntes no podien anar molt més enllà d'aquesta data i per tant jo continuu considerant que una tramitació parlamentària que comença dins el mes d'octubre i que se substancia en una comissió en el mes de febrer, vostè em podrà fer tot l'aldarull que vulgui, vostè em podrà fer tot el renou que vulgui, però crec que és una tramitació normal.

I jo no li vull fer, a vostè, pedagogia com vostè acostuma a fer amb tothom amb qui parla, que és -supòs- la seva vocació frustrada, però sí li he de dir que almanco no malinterpreti allò que jo dic. Jo en cap moment no li he dit si hi ha una relació d'amistat o no del president del Govern amb aquest senyor al qual vostè es refereix. Jo només li he dit quina va ser l'agenda oficial del president del Govern de les Illes Balears dia 8 d'octubre del 2005 i li he dit que tota la resta forma part de la seva vida particular sense entrar en el fet de si hi ha amistats íntimes, amistats desconegudes o no hi són. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer.

1) Pregunta RGE núm. 1411/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió amb el president del Tribunal Suprem (I).

5) Pregunta RGE núm. 1415/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió amb el president del Tribunal Suprem (IV).

6) Pregunta RGE núm. 1416/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió el president del Tribunal Suprem (V).

7) Pregunta RGE núm. 1417/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió el president del Tribunal Suprem (VI).

Pasaríamos al segundo bloque, compuesto por las preguntas 1411, 1415, 1416 y 1417. Tiene la palabra el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Nos ha manifestado el Sr. Flaquer una tesis que creo yo que no se aguanta en absoluto desde el punto de vista de que no llegaría a entender nunca por qué cesaron en su caso al Sr. Alia en su momento, si lo cesaron por cosas que no estaban en su agenda oficial. Será que a veces la agenda que no es oficial afecta a lo que es la vida pública incluso hasta el punto de tener que cesar en un cargo determinado.

Pero pasemos a las siguientes preguntas, 1411, 1415, 1416 y 1417. Las preguntas van acerca de cómo se organizó la

reunión entre el presidente del Tribunal Supremo y el Sr. Matas. Le pregunto, Sr. Flaquer, cómo se organizó esa reunión, cómo se hicieron los desplazamientos hasta el embarcadero tanto del presidente del Gobierno como del presidente del Tribunal Supremo, y le pregunto también cómo se organizó la cesión del yate Patrina, si fue el presidente el que lo pidió o si fue el hotelero el que lo ofreció.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diéguez. Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Sr. Diéguez té tot el dret del món a agrupar les seves preguntes i jo també m'imagín que tenc el dret d'agrupar les meves respostes, i la resposta és la mateixa que abans: l'agenda oficial del president de les Illes Balears, que és la que ha de donar compte de l'exercici del control parlamentari, és la que és i no hi figuren totes aquestes activitats que vostè comenta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer. Sr. Diéguez...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Vemos que se obstina el Gobierno en no aclararnos unas cuestiones que no se refieren a la vida privada, sino que se refieren al uso de medios públicos. Yo le estoy preguntando si se utilizaron medios públicos para estos desplazamientos privados, y usted se está negando a contestar.

Partamos del punto de vista, del principio de lo que usted dice, que es un asunto privado del Sr. Presidente. Muy bien; si en un asunto privado el presidente utilizó medios públicos podríamos estimar que pudieran estar bien utilizados, yo no quiero decir que el presidente del Gobierno no tenga que utilizar el coche oficial incluso en determinados desplazamientos privados, puesto que puede ser conveniente por cuestiones de seguridad; o sea, no se trata de restringirle el uso de determinados medios públicos. Pero le estoy hablando de medios públicos, no de agenda privada; le estoy preguntando si desde la Secretaría del presidente, o sea, utilizando un medio público, se organizó la reunión privada; si fue el empresario el que ofreció al Consolat de la Mar el yate o si desde el Consolat de la Mar se le llamó para decirle cuándo, dónde y cómo se podía tener a disposición este yate. Le estoy hablando de utilización de medios públicos.

¿Que los fines eran privados? Bueno, pues cada uno sacará sus conclusiones al final, pero lo estoy hablando de utilización de medios públicos. Si el Gobierno insiste en no contestar, yo continuaré hasta que obtenga una respuesta del Gobierno y, si no, ya haremos los pasos que sean oportunos para llegar a saber si se usaron medios públicos para estas cuestiones que usted claramente ha marcado ya como cuestiones de carácter privado del presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diéguez. Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Supòs que..., només per dir al Sr. Diéguez que segurament haurà de continuar fent totes aquestes passes perquè insistesc en allò que se li ha dit ja avui, en el que se li va dir en el mes de febrer i que ell només aprofita per tornar a generar un altre pic aquesta comissió i tornar a sortir demà als mitjans de comunicació amb una qüestió que ja ha explicat ell sobradament quina és la seva opinió, perquè ens ha fet tot un al·legat a la intervenció anterior d'una sèrie de sentències i de procediments judicials. Tot això ja ho hem escoltat, Sr. Diéguez, ja l'hi han tret en els diaris un parell de vegades. Continuí, insisteixi, faci el que vulgui. Jo supòs que en aquest parlament segurament hi ha temes més importants dels quals discutir.

Com pot entendre no entraré en aquest ham que vostè em posa d'entrar a altres temes per continuar fent vostè protagonisme d'un exercici parlamentari que l'honra i que el dignifica, com no pot ser d'altra manera, però, Sr. Diéguez, jo ja li he contestat suficientment, de la mateixa manera que li va contestar la vicepresidenta. Estam parlant d'una agenda oficial de dia 8 d'octubre del 2005 que és la que és, i és sobre la qual jo li donaré totes les explicacions que vulgui. Si vol que li expliqui com va anar a Sineu, com va anar a Sóller, com es va concretar allò de Sineu i allò de Sóller, ho faré amb molt de gust. Tot el que surt d'aquesta agenda oficial, com vostè podrà entendre, igual que m'imagín que el president Zapatero i el president Antich també devien tenir la seva vida privada, jo li pregaria que la respecti. Sé que no ho farà, sé que no ho farà, perquè és el seu únic agafador polític; el seu únic agafador polític avui és aquest, aquest tipus d'oposició i aquest tipus de control. Per tant continuí vostè que nosaltres continuarem també pel nostre camí.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

2) Pregunta RGE núm. 1412/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regals d'empresaris.

8) Pregunta RGE núm. 1418/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a altres iots per a ús del president.

Pasaríamos al tercer bloque, compuesto por las preguntas 14112 y 1418. Sr. Diéguez, tiene la palabra.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Realmente está dignificando usted mucho, como ha acostumbrado a hacer con su cargo durante esta legislatura con episodios muy brillantes que ha podido tener la ocasión de disfrutar, sigue dignificando su cargo con las respuestas que da y se niega, se niega, se niega una y otra vez a explicarnos lo que ha sucedido con los medios públicos sobre los que le he preguntado diciendo que se trata de cuestiones privadas. La utilización de medios públicos para cuestiones privadas es una cuestión de relevancia parlamentaria.

Y de más relevancia parlamentaria es el hecho de que determinados cargos públicos puedan recibir regalos de importante valor por personas que en un momento u otro pueden estar cercanas o afectadas por decisiones que pueden tener relevancia para ellos.

Entonces las dos últimas preguntas que le hacía, la 1412 y la 1418, que seguro que no me va a contestar, van referidas a si el presidente del Gobierno de las Islas Baleares ha recibido regalos semejantes de algunos otros empresarios para su uso personal; y también si el presidente tiene a su disposición algún otro yate por parte de empresarios para su utilización cuando lo precise por razón de su cargo de presidente, porque con su vida privada ya digo que puede hacer lo que quiera, y si un domingo se va a pescar con un *llaiüt* de unos amigos me trae completamente sin cuidado, como puede imaginar, pero cuando conocidos empresarios le hacen regalos de semejante importancia económica, (...) importancia económica, no se la quiero cuantificar pero es de mucho dinero, sí que nos interesa saberlo y conocerlo, y por eso le pregunto si el presidente recibe regalos semejantes de otros y si tiene algún yate a su disposición por parte de empresarios.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diéguez. Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Idò efectivament ho desconec, de la mateixa manera que desconec si el Sr. Rodríguez Zapatero tornarà a tenir a la seva disposició aquest estiu a Menorca el iot d'un empresari menorquí. Ho desconec, de la mateixa manera que desconec quins regals varen fer al Sr. Antich, i jo crec que tampoc és en aquests moments l'objecte real de la seva pregunta.

Jo crec, Sr. Diéguez, i ja l'hi he dit abans, que vostè insisteix en aquesta manera de fer política, en aquesta manera de fer oposició. Vostè sabrà per què i per què no, però jo crec que nosaltres com a Govern li hem contestat repetidament i ho tornarem a fer, no passi pena; si vol tornar a reiterar aquestes preguntes les pot tornar a reiterar i tornarem contestar en el mateix sentit.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer. Por tanto acabaríamos este bloque y pasaríamos al siguiente, que lo formula... ¡Ah, perdón! Perdón, me he equivocado, perdón. Le toca a usted la réplica, tiene usted razón, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Ya veo que sigue fiel a su estilo tratando de confundir. A mi no me importaría que al Sr. Matas le invite cualquiera a ir en su barco a pasear a un sitio o a otro, ya se lo he dicho; ya se lo he dicho porque ya sabía lo que usted me iba a decir porque ya conozco su estilo de hace muchos años, ¿no?, pero es muy distinto que a uno le inviten a ir a un sitio o a otro, como le pueden invitar perfectamente al presidente Matas -ya se lo he dicho- sin ningún problema, que el hecho de que pongan a su disposición para su uso privado elementos que tienen un valor diario que puede oscilar entre los 3.000 y los 6.000 euros. Eso es muy distinto, y para que haga cosas que son propias suyas de su vida privada y, además, junto con una persona que, ya digo, está en una situación administrativa delicada, como hemos dicho que era el presidente del Tribunal Supremo.

Mire, a mi me importa poco si le regalan al Sr. Presidente un *siurell* o dos, me trae completamente sin cuidado, me trae completamente sin cuidado; pero cuando los regalos son de gran valor es conveniente que se hagan con transparencia; es conveniente que se hagan con transparencia porque al final se pueden generar dudas y eso no es bueno para los que están en la vida política, puesto que no sólo hay que ser honrado sino que hay que parecerlo. Y especialmente si los regalos son de hoteleros hay que tener especial cuidado, Sr. Flaquer, teniendo en cuenta la estrecha vinculación existente por razones políticas que son de todos conocidas.

Por eso le digo que las preguntas son procedentes y nos tiene que informar sobre si se reciben regalos de importante valor. Ustedes se niegan a contestar. Bien, es su política y su modo de hacer las cosas. ¿Prefieren mantenerlo sin transparencia? Bueno, usted ya lo sabrá, usted que sí que sabe latín -y se lo digo en el buen sentido de la palabra, naturalmente, como estudioso del derecho- sabe que se suele decir que *anguis latet in herba*; usted ya sabe la traducción y esto es lo que están haciendo, en la hierba; la serpiente se oculta en la hierba y ustedes están ocultando lo que está sucediendo en el Consolat de la Mar cuando no tendría que tener ningún problema en poderlo explicar. Si tiene algún problema, como usted evidencia en este momento, por algo será, Sr. Flaquer.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diéguez. Sr. Flaquer...

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo m'estim més per prudència no entrar a comparar estils. Vostè parla dels estils dels distints polítics; m'estim més, per prudència, no entrar a comparar-los. Però li he d'insistir una vegada més i tantes vegades com sigui necessari que l'agenda

oficial de dia 8 d'octubre del 2005 és la que és i forma part de la vida privada tot allò que no està dins aquesta agenda, i forma part de la llibertat i de la decisió de cada un fer allò que trobi més convenient.

Això és com si jo, Sr. Diéguez, entràs a discutir-li per què durant tota la seva vida parlamentària ha parlat quasi sempre en castellà, per què durant una sèrie de setmanes va començar a parlar en català i per què torna a parlar en aquests moments en castellà, i jo supòs que forma part de la seva decisió, de la seva prioritat i de la seva llibertat individual. I no voldria jo pressuposar que anàs més enllà i que fos senzillament una motivació política, que durant unes setmanes en què es va veure amb possibilitats de ser candidat a l'Ajuntament de Palma va decidir parlar en català, i ara que pareix que ha perdut totes les opcions idò torna a parlar en castellà. Forma part, en qualsevol cas, de la seva vida privada.

Moltes gràcies, Sr. Diéguez.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

Pasaríamos al siguiente bloque. Sr. Ramon, ¿va a agrupar usted alguna pregunta o en orden?

9) Pregunta RGE núm. 1566/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a celebració de la Diada de les Illes Balears.

Pues pasaríamos a la pregunta a la pregunta 1566, relativa a la celebración de la Diada de las Islas Baleares. Tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquest any la Diada de les Illes Balears s'ha celebrat a Eivissa en un clima d'una certa confrontació social per uns projectes de carreteres que tenen el rebuig de bona part de la població. Dins aquesta diada i dins aquest clima una mica excepcional va tenir altres coses excepcionals. D'entrada no és molt normal l'animació exterior que hi va haver en aquest acte procedent dels sectors que s'oposen a les autopistes, i tampoc la presència tan nombrosa d'efectius uniformats no és habitual.

Però hi ha una altra cosa del que és la celebració estrictament de la diada que ens resulta sorprenent, ens resulta sorprenent i, que jo sàpiga, no s'havia produït mai, i és el fet que al començament dels actes es produeix una desfilada en la qual participen les 25 parròquies de les Pitiüses, amb bandera, presidit tot això pel bisbe de les Pitiüses, banderes aquestes que es lliuren o es rendeixen al president del Govern en un acte que jo no sé molt bé com qualificar; no sé si és que torna el nacionalcatolicisme o que tornam a l'època dels Reis Catòlics, ja no sé on situar-ho. Però en qualsevol cas allò que jo crec és que això no és molt compatible amb allò que diu la Constitució Espanyola de l'aconfessionalitat de l'Estat -entenem que l'Estat també vol dir aquí les comunitats autònomes- i realment, ja dic, crec que no lliga massa amb aquesta aconfessionalitat, i un

partit que es fa tan defensor de la Constitució Espanyola i del fet que no es pugui modificar res de la Constitució ens sorprèn que organitzi activitats d'aquestes que, ja dic, crec que no encaixen massa bé ni amb l'esperit ni amb la lletra de la Constitució Espanyola.

Voldríem saber els motius pels quals es va optar per fer la celebració d'aquesta manera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Le contesta el Sr. Conseller de..., el Sr. Portavoz del Gobierno.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, i especialment per reconèixer aquesta condició com a president d'aquesta comissió.

Sr. Diputat, el Govern de les Illes Balears creu que és molt important respectar, potenciar i afavorir tot allò que representa la història, els costums i les tradicions del nostre poble, i en aquest sentit varem considerar convenient, i així ho tornarem fer, la participació de les parròquies de les Pitiüses a la Diada de les Illes Balears pel que han representat històricament, amb una important vessant social i com a font, a més, d'estructuració territorial dels pobles d'Eivissa, dotades, a més, com vostè coneix perfectament, de personalitat jurídica des de l'Edat Mitjana i, per tant, amb la presència d'aquestes parròquies allò que es va pretendre va ser mantenir vius aquests costums, la tradició i la importància d'aquestes parròquies. És com si vostè em demanàs per què es produeixen a determinats actes manifestacions del folklore per ventura més tradicional de les nostres illes: idò perquè són les nostres arrels i les volem protegir, les volem mantenir vives, i en aquest sentit aquest va ser el motiu.

En qualsevol cas estam encantats de la seva discrepància, Sr. Ramon. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer. Sr. Ramon, para réplica.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Flaquer, jo també estic encantat de discrepar de vostè, li puc assegurar que també estic encantat de discrepar de vostè.

Miri, la història, la tradició és molt important, però jo crec que és més important la Constitució, i en això coincideix amb el portaveu del seu grup parlamentari amb el que va dir ahir en el debat de l'Estatut d'Autonomia, perquè la tradició té moltes coses i la història en té moltes, per exemple també dins la tradició de l'església catòlica, també de l'església catòlica Pitiüsa hi ha la Inquisició, eh, hi ha altres coses, també és aquesta qüestió. És cert que des de l'edat mitjana, evidentment, des de la conquesta catalana, l'església catòlica juga un paper importantíssim a les Pitiüses, no totes les parròquies són de l'edat mitjana, com ha donat a entendre vostè. Però jo crec que

hauríem de superar l'edat mitjana i que els valors constitucionals haurien de primar a totes les celebracions de les diades de la comunitat autònoma. Jo sincerament crec que, abans de reproduir esquemes medievals, com vostè diu, abans de situar a un lloc de privilegi a l'església catòlica, per damunt d'altres confessions religioses o per damunt de l'agnosticisme o de ateisme, que també és respectable, Sr. Flaquer, i també hi ha ciutadans de les nostres illes que no són ni catòlics i que són d'altres religions i n'hi ha que no són de cap religió, i aquesta identificació d'església i Estat, d'església i Govern de les Illes Balears és absolutament impròpia d'aquests moments i es contradiu fonamentalment, ja li dic, amb la lletra i amb l'esperit de la Constitució. Jo demanaria que a partir d'ara les celebracions siguin de caràcter civil i no políticoreligioses, políticoreligioses evidentment catòliques, sense tenir en compte altres confessions.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Sr. Conseller, para terminar.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo comprenc que darrera de la pancarta en aquell acte i acompanyat d'aquelles cinquanta persones o cent persones que l'envoltaven doncs supòs que va tenir dificultats a seguir aquell acte i supòs que es degué confondre, perquè jo no vaig assistir a cap cerimònia religiosa ni vaig tenir l'oportunitat d'assistir a cap missa durant aquest acte oficial de la Diada. M'agradaria, Sr. Diputat, que amb la intel·ligència i amb el coneixement que el caracteritza, me pugui precisar quin article de la Constitució prohibeix que els poders públics doncs puguin fer tot el possible per preservar costums, tradicions, arrelades en el sentir dels pobles, en aquest cas de les Pitiüses, m'agradaria si fos tan amable que me digués amb què confronta la Constitució el fet que es pogués tenir aquest reconeixement.

I com que vostè ha fet també una valoració d'aquest acte al principi, no m'agradaria tampoc que no quedàs constància de la valoració que en fa el Govern. Crec que allò trist d'aquest acte no va ser aquest fet que es donàs protagonisme a les parròquies, crec que això, que vostè ho ha equiparat fins amb el nacional catolicisme, jo crec que el vertaderament trist va ser el boicot que es va fer des de determinats grups parlamentaris a un dia que celebren les Illes Balears, no una formació política, sinó tot el poble de les Illes Balears, i un boicot que, per cert, va ser ridículament seguit, perquè crec recordar que eren, com li dic, que l'acompanyaven a vostè darrera la pancarta, doncs envoltant unes cent persones, amb tot l'enrenou que vostès varen fer abans de convocatòries i de crides a aquest tipus de manifestacions.

Per tant, senyor diputat, li he d'insistir, ens encanta la discrepància amb vostè, no sap el que ens encanta que puguem aprofundir en aquesta discrepància, perquè estam convençuts que com més enfora estiguem de vostè més prop estarem del poble. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

10) Pregunta RGE núm. 1568/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a denúncia per la crema de màquines.

Pasaríamos a la siguiente pregunta, la número 1568, relativa a quema de máquinas. Tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Flaquer, acaba la seva intervenció fent-me preguntes, el normal no és que el Govern preguntí als diputats sinó a l'inrevés i, a més, en el moment que ja he d'entrar a una altra, que és el que faré ara. Però bé, en vista de les respostes, pens que tal vegada l'any que ve no tan sols mantenen això, sinó que el Sr. Matas anirà sota pal·li, com feien alguns altres.

Bé, la Diada també va tenir un preàmbul, el preàmbul va ser declaracions del Sr. Matas a diferents mitjans de comunicació de les Pitiüses, declaracions el Sr. Matas que jo crec que en molts aspectes eren impròpies d'un president del Govern de les Illes Balears i que feia acusacions sistemàticament cap als que no estan d'acord amb els seus projectes i la gent que s'ha mobilitzat contra els projectes de carreteres. I fent un *totum revolutum* intenta culpar tothom que discrepa i molt especialment un partit polític de qualsevol cosa que hagi passat, entre d'altres doncs acusa al moviment antiautopistes de la crema de dues màquines excavadores.

Bé, tenint en compte, que jo sàpiga la policia no ha detingut ningú per la crema d'aquestes màquines, que jo sàpiga, tenint en compte que el portaveu de la Plataforma Antiautopista i totes les organitzacions que li donen suport han condemnat enèrgicament aquests fets, tenint en compte, per altra banda, que a qui més perjudiquen aquests fets són al Moviment Antiautopista, m'agradaria saber, no sé si vostè es pot fer portaveu aquí també del Sr. Matas en el que va dir allà, quina és la informació de què ell disposa per atribuir la crema de màquines a organitzacions concretes i a més per què si és així fa les acusacions a través de la premsa i no ho fa denunciant-ho als jutjats. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Tiene la palabra el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La pregunta concreta és per quin motiu no ha denunciat el president davant la justícia els autors de la crema de dues màquines?

I la resposta és molt evident, perquè no és el competent per plantejar aquesta denúncia, els que han de posar aquesta denúncia davant els autors són els legítims propietaris

d'aquestes màquines, que esper que si tenen coneixement d'aquests fets i de qui han estat els seus autors, doncs ho facin, i és l'empresa adjudicatària de l'obra, com vostè sap. L'única cosa que pot fer el president o qualsevol altre membre del Govern o qualsevol persona en aquest sentit és fer denúncia pública d'aquests fets, que és, efectivament, el que s'ha fet. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer. Para la réplica tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, això de què no és competent ho diu vostè i diu que la competència és de l'empresa i l'empresa, que jo sàpiga, tampoc no ha fet la denúncia contra els autors de la crema, perquè jo crec que els desconeixen, pens jo que els desconeixen, com els desconec jo i crec que els desconeixen, excepte els que ho han fet, m'imagín quasi tothom.

Jo el que li pregunt, Sr. Flaquer, que m'agradaria saber del Sr. Matas, és com si no hi ha cap denúncia judicial contra ningú, si la policia no ha detingut ningú, si, per tant, no se sap qui ha estat, per quins motius i com han cremat aquestes màquines, màquines que curiosament no es trobaven vigilades, quan hi ha centenars de vigilants contractats per vigilar les obres; bé, si això no se sap, com s'atreveix el president del Govern de les Illes Balears a fer acusacions concretes contra el Moviment Antiautopista i responsabilitzant d'això i a més responsabilitzant un partit concret, que en aquest cas no és el meu. Repetidament acusa el PSOE, el Partit Socialista Obrer Espanyol de connivència amb les cremes de màquines. És una autèntica vergonya, n'hi va haver algunes més d'aquestes declaracions per part del president de les Illes Balears amb aquestes declaracions. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. A veure si ens aclaram un poquet. Jo he d'insistir que aquí hi ha uns fets, que és la crema de dues màquines, i que el president del Govern es veu en l'obligació de denunciar públicament aquests fets i condemnar-los, com m'imagín que ho va fer vostè. I com vostè comprendrà, les sospites raonades és que la crema d'aquestes dues màquines, en un context de radicalització, que si després vol vostè en parlam, que s'ha produït durant aquestes darreres setmanes i mesos a Eivissa, es produeixi per persones contràries a aquestes carreteres que es fan a Eivissa. I per tant, i l'únic que segurament també hem condemnat a qualque moment el Govern és que hem sentit molt poc, en determinades ocasions, molt poc suport per part de les forces d'ordre públic per garantir la normal execució d'unes obres absolutament legals i absolutament legítimes.

A partir d'aquí, Sr. Ramon, la pregunta que vostè fa es contesta per si mateixa, no ho ha denunciat davant la justícia perquè a qui correspon denunciar-ho davant la justícia és al propietari d'aquestes màquines, que és l'empresa adjudicatària. Però el Govern de les Illes Balears condemnarà, com esper i desig que ho faci també vostè, qualsevol acte violent que es faci contra les persones o contra els béns, que és el que va passar a Eivissa. I crec que no hi ha hagut, el president en cap moment ha donat noms i llinatges, no ha fet cap acusació concreta, però sí és cert que hi ha uns col·lectius que s'han manifestat contra aquestes carreteres i és que hem de demanar que es rebaixi aquest nivell de radicalització, aquest nivell de violència, perquè després dóna lloc a actuacions i a comportaments com aquests que ara comentam. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer.

11) Pregunta RGE núm. 1569/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a sentències del Tribunal Superior de Justícia.

Pasaríamos la siguiente pregunta, que es la número 1569, relativa a sentencias del Tribunal Superior de Justicia. Tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Jo no he de condemnar aquests fets, però no tenc cap inconvenient a reiterar-ho, perquè ho he fet des del primer dia, com ho ha fet el Moviment Antiautopistes. I a mi m'agradaria també que, des de la representació del Govern, es condemnassin actuacions il·legals dutes a terme per part de l'empresa concessionària dels propis funcionaris de la conselleria, de la pròpia conselleria.

Bé, la pregunta va damunt l'afirmació del Sr. Matas, reiterada diverses vegades per ell mateix i per altres membres del Govern, que diu que hi ha sentències del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que donen la raó al Govern en relació amb les expropiacions fetes per a les autopistes d'Eivissa. Bé, m'agradaria saber quina sentència és aquesta que coneix el president, que no la coneix ningú més.

Jo he fet un cert seguiment de quina és la situació, fins ara el Tribunal Superior no ha parlat ni tan sols de mesures cautelars més que una vegada, no sé si en treurà una altra els pròxims dies o no, però l'única mesura cautelar que va decretar el Tribunal Superior va ser contrària al Govern per una ocupació il·legal de terrenys privats. Això és un Acte del Tribunal Superior en mesures cautelars. Vostès confonen el que són mesures cautelarfíssimes, excepcionals, amb el que són sentències o actes sobre mesures cautelars simplement. Desgraciadament, el Tribunal Superior no s'ha manifestat, ja dic, ni tan sols sobre mesures cautelars més que a un cas i no els donava la raó a vostès precisament.

I miri, ens trobam en una situació on la conflictivitat davant obres que comencen a finques privades, no expropiades

legalment, comencen en el mes de gener, a una finca que es diu Can Pere Casetes, a la qual es produeix una càrrega policial important i es produeixen lesionats que s'han d'hospitalitzar. Bé, parlem d'una actuació aquesta que els tribunals, posteriorment, obliguen a suspendre; o sigui que vostès es queixen de tenir poca ajuda de la policia, la Guàrdia Civil, però és una actuació que vostès han de suspendre. Hi ha hagut nombrosos detinguts, per posar-se, de manera absolutament pacífica, davant les màquines que ocupaven finques no expropiades, i a aquestes finques, després a altres hi ha hagut mesures cautelarríssimes de tipus penal fins i tot, de tipus penal. Per tant, sentència, que nosaltres coneguem, no n'hi ha cap, i ens agradaria saber si vostès en coneixen.

Perquè no hem de confondre, és cert que vostès tenen de la seva part que el Tribunal Superior de Justícia ha decidit (...) al seu criteri, la Sala Contenciosa, no donar mesures cautelarríssimes, però això no és el fet que vostès li donen la raó. De fet, la primera vegada que se n'aixeca una diu: "*No se niegan ciertas irregularidades, error material en la hora y fecha del acta prevista, ausencia de representante municipal, descripción de estado de la finca y sus cultivos*"; o sigui, l'acta no deia absolutament res, i l'"*error material en hora y fecha*" era simplement que aquell dia i aquella hora no s'havia personat cap representant del Govern en aquella finca.

En aquests moments hi ha tres persones imputades per falsedat documental a dos jutjats diferents, dos funcionaris de la conselleria i un regidor de l'Ajuntament de Sant Josep.

I bé, per acabar, també veure què és el que diuen els tribunals i quin ha estat el motiu de decidir no donar suspensions cautelarríssimes per via administrativa, el que diu que, literalment: "*Cualquier vicio procedimental, incluso los más graves, de vulneración de derechos fundamentales o los de omisión del procedimiento legalmente establecido que determinan su nulidad de pleno derecho*", doncs fins i tot això creuen, perquè ja dic, variant la seva doctrina tradicional, que no és motiu de suspensió cautelarríssima. I aquest Acte és el que invoca l'Advocat de la comunitat per oposar-se sempre a les mesures cautelarríssimes, o sigui, no és que ho facin de manera legal, sinó que, fins i tot vostès demanen poder-ho fer amb vicis procedimentals que suposin greus vulneracions dels drets fonamentals o l'omissió del procediment, de tal manera que sigui nul de ple dret, fins i tot vostès demanen, i els ho estan concedint que fins i tot en aquests casos no hi hagi mesures cautelars i ocupin aquestes finques on no s'han fet els tràmits legals per expropiar.

Aquesta, Sr. Flaquer, és la situació real, sentència cap ni una, cap tribunal mai no els ha dit que fessin les coses legalment.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Tiene la palabra el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Procuraré ser breu i clar, fins ara el Tribunal Superior de Justícia a totes les ocasions que s'ha hagut de pronunciar sobre aquesta matèria, en forma d'Acte, naturalment, no parlem de sentències, això és cert, s'ha pronunciat a favor del Govern, a totes, li agradi o no li agradi, és un fet objectiu, demostrable i comprovable. I això és la discussió, no perdem més temps, totes les ocasions que el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears ha hagut de parlar d'aquest tema ha dit que el Govern actuava correctament, ha aixecat suspensions cautelars quan aquestes s'havien produït o els han denegades directament. I fins i tot, a una d'aquestes resolucions, a un d'aquests actes, parlem, insistesc, de vegades la terminologia confon, vostè sap que hi ha moltes resolucions judicials i que és distint un acte d'una sentència, això puc admetre que de vegades utilitzem equivocadament aquests conceptes jurídics, però parlem sempre d'actes, de resolucions judicials amb forma d'acte, fins i tot a una d'elles es parla de mala fe per part dels litigants i de temeritat de la part recurrent, i els condemnen a costes. I li parl de dos Actes concretament, el 324/2006 i el 278/2006.

I per tant, jo no sé què més discutim, podem discutir d'actes, de sentències, de pronunciaments, d'interlocutòries, de tot el que vostè vulgui, però cada vegada que el Tribunal Superior de Justícia s'ha hagut de pronunciar sobre aquest particular ho ha fet per dir que el Govern actua correctament, aixecant mesures cautelars o denegant-les i imposant costes a aquells que estan en aquests moments posant en entredit aquesta actuació del Govern que s'està ajustant escrupolosament a la legalitat. Per tant, podem fer tot el debat que vulgui, podem endollar i embullar la troca tot el que vulguem, però aquesta és la realitat inqüestionable dels fets.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Para réplica tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Flaquer, no és que vostès actuen correctament de manera habitual, no, no ho han dit mai, Sr. Flaquer, mai, cap resolució judicial de cap tipus mai no ha dit que vostès actuïn correctament, el contrari, fins i tot, quan les donen la raó, i ara veurem de què els donen la raó, sempre diuen que hi ha irregularitats importants, sempre. I és bo que comencem a distingir sentències d'actes, però m'agradaria que distingís vostè també una miqueta més, hi ha les mesures cautelars i hi ha aquella cosa excepcional que li diuen cautelarríssima. Sr. Flaquer, segurament vostè no se'n recorda, fa referència al segon cinturó, l'únic Acte de mesures cautelars, o sigui, que el tribunal ha tengut temps d'estudiar-se amb major deteniment el cas, l'únic Acte que hi ha no els dóna la raó a vostès sinó tot el contrari. La resta són de mesures cautelarríssimes.

Miri, m'agradaria parlar-l'hi una mica d'aquesta que condemnen per temeritat i no sé què a un lloc on s'havien adoptat mesures cautelarríssimes, bé, això es veurà en el recurs

en el seu moment, és realment molt fort perquè es demanen mesures cautelariíssimes perquè s'envaïx el que es considera domicili, part tancada que envolta una casa. I amb un procediment d'extrema urgència, com són les mesures cautelariíssimes, el Govern aporta documentació que demostra que això no és així; efectivament, petit problema, que ja es veurà en el seu moment, és que la documentació que aporta el Govern i que té en compte el tribunal, perquè no en veu d'altra en aquell moment, és la documentació que correspon a una casa, a una finca veïna, però no aquella objecte de litigi, això ja es veurà.

Però en qualsevol cas, Sr. Flaquer, cap de les suspensions de mesures cautelariíssimes o denegació de mesures cautelariíssimes mai diu que es faci correctament, tot el contrari, sempre parla d'irregularitats, però que ja es resoldran en el seu moment. Miri, hi ha procedimentals penals en marxa per falsedat documental, n'hi ha diversos a més d'un jutjat; hi ha persones imputades, vostès, quan no tengueren fetes les actes, quan els pareïa necessari han optat per inventar-se-les i això es veurà al llarg del temps.

I ja dic, i aquest conflicte social que han provocat les carreteres i l'actuació irregular ocupant finques ha provocat, efectivament que ha tingut, també hi ha sentències que queden lliures els detinguts, es parla en actes judicials també de possibles detencions il·legals. Detencions il·legals i falsedat documental supòs que els sona, últimament hi ha hagut una sentència de la qual se n'ha parlat molt en els diaris, jo esper que les actuacions contra falsedats documentals i detencions il·legals no siguin únicament dures quan és a favor de militants del Partit Popular, però aquesta actuació, al marge de la més elemental norma legal d'ocupació de finques amb actes que es treuen de la manega, amb actes que no diuen res i que vostès actuen perquè l'advocat de la comunitat autònoma demana al tribunal poder actuar això, vulnerant els drets fonamentals i amb expedients nuls de ple dret, vostès demanen, i fins ara, és cert, no els aturen els peus els tribunals contenciosos, seguir ocupant finques d'aquestes maneres. Realment, la falta de respecte a l'Estat de dret per part de l'actuació de la comunitat autònoma, de la Conselleria d'Obres Públiques és impressionant. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Para acabar, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo li he de confessar, Sr. Diputat, l'he escoltat amb moltíssima d'atenció, però li he de confessar que m'he perdut, m'he perdut completament amb la seva explicació i hi ha una cosa que no entenc, hi ha una cosa que li he de reconèixer que l'entenc; o sigui, hi ha dos Actes del Tribunal Superior de Justícia, que ja li he explicat quins eren, i vostè insisteix que aquests Actes diuen que no es fa correctament, sinó tot el contrari, que el Govern actua contrari del què és correcte. Jo no entenc perquè la condemna a costes a aquelles persones que s'oposen a l'actuació del Govern, no entenc perquè se'ls aixeca la mesura cautelar ni entenc perquè se'ls denega la mesura cautelar en el

segon cas, ja m'ho explicarà vostè. Vostè, el que entenc, és que té una manera molt peculiar, ara començ a entendre i comprendre moltes coses, molt peculiar d'interpretar les decisions judicials, fins i tot les desfavorables van al seu favor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer.

12) Pregunta RGE núm. 1570/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a comportaments radicals violents.

Pasaríamos a la siguiente pregunta, la número 1570, relativa a comportamientos radicales violentos. Tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, amb les famoses declaracions del Sr. President, prèvies a la Diada de les Illes Balears, li pregunta el sot-director del *Diari d'Eivissa* si li pareix el més adequat fer la celebració a l'illa d'Eivissa en un moment diu que hi ha un clima de crispació pels projectes d'autovia. I li pregunta també si pot fer qualche cosa per rebaixar aquest clima de crispació.

Bé, la resposta del Govern és que el que hi ha a l'illa d'Eivissa és un problema de comportaments radicals violents contra l'Estat de dret. Això és el que ell veu, no veu que hi hagi una crispació social, una divisió social, una manifestació que hi havia hagut pocs dies abans que va ser la més nombrosa feta mai a Eivissa, excepte la de contra el terrorisme, per qualsevol altre motiu no n'hi havia hagut cap mai. I clar, el que veu el Sr. Matas és això, un problema de comportaments radicals violents contra l'Estat de dret.

Així crec que es lleva crispació? Creu que dir que els que estan en contra de les autopistes són radicals, violents i contraris a l'Estat de dret?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Ramon, li llegiré una sèrie de titulars dels mitjans de comunicació, relacionats amb aquest assumpte que vostè comenta, només un parell, no és una relació exhaustiva, com vostè es pot imaginar: "*Cuatro detenidos y una máquina paralizada en las obras de Eivissa*", "*La Guardia Civil detuvo durante unas horas a la exconsellera progresista Fani Tur*". Eivissa, "*Otra acción de los antiautovía acaba con la detención de la exconsellera Fani Tur, la que fue responsable*

de Medio Ambiente con el consell del pacte, fue acusada de un delito de resistencia a la autoridad"; "*Queman dos máquinas de las empresas "que construyen el segundo cinturón de ronda de Eivissa para amedrentarlas"*"; "*Una antiautopista amenaza a un periodista de El Mundo: ten cuidado, vamos a por tí*".

Això no ho diu el president del Govern, ni crec jo que el president del Govern tenguí el comandament sobre la Guàrdia Civil que ha detingut una persona per resistència a l'autoritat. Si vostè creu que tot això, que no és més que una breu mostra i que donaria per a molt més, no reflecteix una sèrie de comportaments radicals, vostè com ho qualificaria?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Para réplica, Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, he de dir d'entrada que aquests titulars, alguns d'ells de mitjans molts pròxims al propi Partit Popular i (...) no contestar, són tots ells posteriors a les declaracions del Sr. Matas, són tots posteriors.

Sí, sí Sr. Flaquer, això no (...), però és igual, el moviment important contra les autopistes ha estat un exemple de civisme, quan hi ha hagut actuacions que ningú encara ha estat capaç d'atribuir a cap persona en concret i que ja ens agradaria que fossin detingudes les persones que han fet actuacions al marge de la legalitat, ja ens agradaria. Però el Moviment Antiautopista al qual acusen de radicals violents, contraris a l'Estat de dret, quan s'ha duit sistemàticament una reclamació dels tribunals de què facin complir precisament l'Estat de dret i qui està vulnerant les garanties jurídiques elementals de l'Estat de dret són precisament vostès, expedients nuls de ple dret, vulneració de drets fonamentals són vostès.

El comportament per tal de desacreditar i dir-los "radicals violents i contraris a l'Estat de dret" per part del president de la comunitat a darreries del mes de febrer, una setmana abans aproximadament de la celebració de la Diada, és absolutament ofensiu per als ciutadans pacífics i democràtics, que d'una manera pacífica i democràtica reclamen allò que consideren just.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Para acabar esta pregunta Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Ramon, és una llàstima que hagi vingut ben preparat i que ni tan sols hagi pogut passar aquest engany que ara volia fer aquí. Vostè me diu que totes aquestes declaracions que he llegit són posteriors al fet d'aquestes declaracions del Sr. Matas.

Llàstima Sr. Ramon! Que dugui també l'entrevista a la qual vostè fa referència al Sr. Matas i que és de dia 26 de febrer, en el *Diari d'Eivissa*. Tots aquests titulars que li he llegit de la crema de màquines, de les amenaces a un periodista d'*El Mundo* són exactament de 13 dies abans, de dia 13 de febrer.

Insistesc, Sr. Ramon, vostè i jo parlem llenguatges diferents. Si per a vostè cremar màquines, si per a vostè resistir-se a l'autoritat són comportaments que s'emmarquen dins el comportament exemplar d'un ciutadà dins un Estat de dret, insistesc, estam encantats d'estar tan enfora de vostè. Per a nosaltres comportaments que suposen cremar màquines, amenaces i insults als periodistes i resistència a l'autoritat són i seran sempre comportaments que caracteritzen els radicals i els violents.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer.

13) Pregunta RGE núm. 2305/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a declaracions del president del Govern sobre l'actuació professional d'un advocat.

Pasaríamos a la última pregunta del orden del día la RGE núm. 2305, relativa a declaraciones del presidente del Gobierno sobre la actuación profesional de un abogado. Tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Tornam a les famoses declaracions prèvies, tot això va lligat a la celebració de la Diada.

Bé, en les declaracions del Sr. Matas, a part d'una manifestació, un reconeixement de la seva incapacitat de fer d'interlocutor amb els propietaris, s'atribueix unes malèvoles intencions i un poder desmesurat a un professional del dret, un advocat de reconegut prestigi que està assessorant i duent els casos de tot un seguit de professionals afectats per les expropiacions que es fan de manera irregular.

Estam parlant a més, ja ho he dit, d'un advocat de reconegut prestigi, tal vegada és una persona que la seva feina és ben reconeguda, tal vegada no faria falta els qualificatius excepcionalment elogiosos que li va dedicar ahir mateix la Sra. Vicepresidenta del Govern. Una persona que formava part del comitè d'experts en la reforma de l'Estatut d'Autonomia i que ha participat ben activament, jo crec que fent aportacions, ja dic la Sra. Vicepresidenta el valorava d'una manera excepcional. I que es va haver de retirar a darrera hora per les ofenses inacceptables del president del Govern cap a ell. Ofenses inacceptables, que a més és insòlit, m'imagín, en qualsevol president de comunitat autònoma, aquestes ofenses són denunciades davant del Col·legi d'Advocats, demanant empara al Col·legi d'Advocats, li donen l'empara. I per tant, recriminen l'actuació del Sr. Matas, que no rectifica en cap moment, sinó que es manté, amb acusacions absolutament

sense fonament i amb la desqualificació d'aquesta persona per la seva militància política.

Ara resulta que tenir militància política, si no és militància dins el Partit Popular, es veu que deu ser una cosa delictiva, o una autèntica vergonya, perquè li fa una acusació que li fa com a militant polític i ja no pot ser professionalment honest. Li ve a dir això el president del Govern. I ja dic, el Col·legi d'Advocats li dona la seva empara per les declaracions, absolutament impròpies que va fer el Sr. Matas.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Entenem que el president del Govern de les Illes Balears pot perfectament opinar i en aquest sentit es va referir al context d'aquestes declaracions a un fet que considera que existeix una politització per part d'aquests col·lectius que creim que s'està intentant obstaculitzar, paralitzar tot un projecte molt important per a l'illa d'Eivissa, amb un clar objectiu polític. Aquest és el sentit i el context de les seves manifestacions.

Per tant, me pareix perfectament possible i legítim que el Govern i el President puguin opinar en aquest sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer. Para la réplica Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

O sigui Sr. Flaquer que a vostè també li pareix legítim que es desqualifiqui a un professional del dret, que se l'insulti greument, que es tracti de minar la confiança dels seus clients amb ell, perquè té vinculació política, lògicament vinculació política d'esquerres. He de dir, no té la més mínima importància, però deixar-ho constar, que la seva militància política va acabar l'any 1981. Evidentment és una persona d'esquerres i compromesa, però sense cap militància política.

Però i què? Què passa? És que no pot ser militant d'un partit polític un advocat? I no és lògic que uns afectats per uns projectes del Govern del PP se busquin un defensor que no sigui dels seus? Jo crec que és molt lògic.

Ah per cert! El Sr. Matas fa totes aquestes desqualificacions, dient-li "polític i d'esquerres, manipulador dels propietaris, que impedeix que els propietaris parlin amb l'administració". Arriba a afirmar això, però com pot impedir que l'administració parli amb els propietaris? Això ho diu el Sr. Matas del Sr. Ignasi Ribas Garau.

Jo per acabar m'agradaria llegir una part d'un escrit del Sr. Ribas al Sr. Matas i també del Col·legi d'Advocats quan li donen empara. Diu el Sr. Ribas. "El Sr. Matas en sus

declaraciones, impropias e indignas de un Presidente de la comunidad autónoma, con conocimiento de su falsedad, me imputa manipulación política en mi actuación profesional e instrumentalización de mis clientes, con propósitos políticos, atribuyéndome ni más ni menos que ser responsable de la conflictividad social y de las protestas ciudadanas surgidas a raíz de dichas expropiaciones...". Aquest escrit segueix molt més.

El Sr. Ribas es mulla aquí i li diu al Sr. Matas "con conocimiento de su falsedad". Efectivament això és el més greu, sobre això no ha reaccionat el Sr. Matas. Actuació impròpia, difamació amb coneixement de la seva falsedat. I davant d'això el Col·legi d'Advocats dona empara al Sr. Ignasi Ribas i recrimina el president de les Illes Balears, que no obstant no ha rectificat de les seves difamacions, de les seves acusacions, ni tampoc ha aportat la més mínima prova, perquè evidentment no ni pot haver, d'aquestes gravíssimes acusacions, com si hagués impedit que els propietaris poguessin parlar amb l'administració, o que l'administració pugui parlar amb els propietaris.

Un modest advocat, a més resident a Palma, resulta que impedeix a l'administració poder parlar amb els afectats d'expropiacions. És realment al·lucinant que es facin aquestes declaracions, que no es rectifiquin i que ara vostè, Sr. Flaquer, portaveu del Govern, encara es ratifiqui en seguir difamant persones que de manera legítima i en utilització dels seus coneixements jurídics, defensen uns propietaris sotmesos a procediments absolutament arbitraris d'expropiació.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Para concluir, Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo he rebut el que vostè diu, jo crec que ningú en aquest cas ha difamat a ningú. Si realment hi ha una difamació i reprenent un poc el fil d'alguna de les qüestions que vostè ha plantejat, que se plantegin els procediments judicials que siguin oportuns si realment hi ha hagut una difamació, que jo crec que no ha existit. No hi ha hagut cap tipus de recriminació, ni de queixa per part del Col·legi, hi ha hagut una empara, però no hi ha hagut cap tipus de queixa o reclamació per part d'aquest col·legi.

Li he de dir que segueix pensant el mateix, segueix pensant que el president del Govern de les Illes Balears té el dret a opinar el que opina, té tot el dret del món a opinar el que opina i veure una diferència substancial entre els procediments expropiatoris i que s'han seguit en moltíssims de propietaris i de negociacions a Mallorca, Menorca i altres bandes i les dificultats que s'estan trobant, curiosament en el cas d'Eivissa, allà on hi ha tot un moviment polític, radicalitzat, com hem parlat abans. I en aquest sentit el president de la comunitat autònoma opina que hi ha aquesta situació i ho destaca d'una manera especial en aquestes declaracions.

Jo crec que està molt lluny, voldria que això quedés molt clar, de la voluntat del president del Govern i d'aquest portaveu difamar a ningú. L'únic que feim és opinar que hem trobat moltíssimes més dificultats en dialogar, parlar amb aquest col·lectiu de propietaris afectats a Eivissa que les que hem tengut a altres obres que estam fent a tots els indrets de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Això és constatar uns fets, opinar, però en cap cas difamar. Nosaltres no hem tengut mai ni aquesta intenció, ni voldria per res del món que de les seves paraules es pogués deduir que aquesta fos la intenció del President, o d'aquest portaveu. Difamar res, d'opinar i constatar uns fets sí.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer. Una vez agotado el orden del día, agradecer su presencia en esta comisión.

Por lo tanto, se levanta la sesión. Muchas gracias.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS